

РЕШЕНИЕ

№ 434

гр. София, 30.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 16.01.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **3509** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 50, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба на [фирма], представлявано от адв. Н. Б., срещу Решение № 462 от 28.12.2010г. на заместник-председателя на Патентното ведомство. В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания административен акт, като постановен в нарушение на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните норми. Жалбоподателят твърди, че думата „Р.” е фантазийна и няма точно и преводимо смислово значение на нито един от световните езици, както и че е неоснователно твърдението на административния орган, че тази дума носи еднозначния смисъл на коктейлна напитка – прасковен ликьор. Възражава се също така, че както в уведомлението за предварителен отказ, така и в оспореното решение, не са изложени каквито и да било мотиви относно отказа на регистрацията на процесната марка. Претендира се от съда да постанови решение, с което да отмени решението на заместник-председателя на Патентното ведомство. Не се претендират разноски.

Ответникът – ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Не се претендират разноски.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 08.08.2008 г. в Патентното ведомство е постъпило заявление вх. № 105075 от [фирма] за регистрацията на словна марка „Р.” за стоки от клас 33: алкохолни напитки, с изключение на бира. Във връзка с така подадената заявка, на основание чл. 37, ал. 2 от ЗМГО, с уведомление за предварителен отказ изх. № 105075/22.02.2010 г. заявителят е уведомен, че заявената марка се състои изключително от елемент, който указва вида на заявените стоки от клас 33 – алкохолен коктейл, приготвян с ликьор от праскови, като е даден срок на заявителя за отговор и му е указано, че при липса на отговор ще бъде взето решение за отказ на заявената марка. Видно от приложената по делото обратна разписка уведомлението е връчено на жалбоподателя на 24.02.2010 г., като по делото липсват доказателства в указания срок да е изготвен отговор. С експертно заключение от 01.06.2010 г. държавен експерт Й. е предложила да се откаже регистрацията на процесната марка на основание чл. 37, ал. 4 във връзка с чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗМГО, тъй като словния елемент „Р.” /ликьор от праскови/, поставен върху стоки от клас 33, ще бъде възприет от потребителите като указание за вида на тези стоки, а не като означение за лицето, което го предлага. С решение изх. № 105075/01.06.2010 г. на държавен експерт е отказана регистрацията на процесната марка, като в мотивите за отказ е посочено, че тъй като знакът указва вида на заявените стоки от клас 33, то той трябва да бъде освободен за употреба и от други производители на стоката „Р.”, а именно алкохолна напитка, приготвяна от праскови.

Така постановеното решение за отказ, на основание чл. 42, ал. 1, т. 1 от ЗМГО, е обжалвано от заявителя пред отдел „Спорове” с жалба вх. № 69-00-3150/01.09.2010 г. На основание заповед № 582/16.09.2010 г. на председателя на Патентното ведомство състав на отдел „Спорове” е разгледал постъпилата жалба. В резултат на извършената преценка на основателността на жалбата и анализ на приложимите правни норми съставът е предложил на основание чл. 45, ал. 1 от ЗМГО да се потвърди решението за отказ на регистрацията на марка вх. № 105075 „Р.”.

С Решение № 462 от 28.12.2010 г., на основание чл. 45, ал. 1 и ал. 4 от ЗМГО, заместник-председателят на Патентното ведомство е потвърдил решението за отказ на регистрацията на марка вх. № 105075 „Р.” със заявител [фирма]. В мотивите на решението се посочва, че думата „Р.”, от която се състои изключително заявената марка, носи еднозначния смисъл на коктейлна напитка – прасковен ликьор, което обстоятелство е известно в пазарното и публичното пространство. Административният орган е приел, че описателният характер на марката е основание за прилагане на чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗМГО, както и че заявените стоки в клас 33 са алкохолни напитки, поради което се предполага, че марката ще бъде използвана именно за такива стоки, като дали те съществуват или не на пазара и дали потребителите знаят за тях, е ирелевантно за спора обстоятелство. Със заповед № 799/10.12.2010 г. председателят на Патентното ведомство е упълномощил заместник-председателя на Патентното ведомство да постанови решение по чл. 46 от ЗМГО по жалбата на [фирма].

Като част от административната преписка по делото е приложена и разпечатка от интернет, в която е посочен алкохолен коктейл „Р.”.

С оглед пълното изясняване на фактическата обстановка по делото е допусната и приета съдебно - маркова експертиза. Според заключението на вещото лице В. А. П. думата „Р.” няма смислово значение на нито един от най-популярните езици, както и няма еднозначен смисъл като коктейлна напитка или прасковен ликьор. Вещото лице е

посочило, че словната част на процесната марка няма смислов характер, т. е. марката е фантазийна. По отношение на възприемането на думата „прасковка” от потребителите вещото лице е констатирало, че в хипотетичен случай думата „прасковка” би се възприела от потребителя ясно, точно и еднозначно като указание, пряко свързано с вида на стоката „плод праскова”, но за всички останали стоки или услуги думата „прасковка” ще има фантазиен характер.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 50, ал. 1 от ЗМГО. Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Съобразявайки обжалвания административен акт, съдът приема, че същият е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия със заповед № № 799/10.12.2010 г. председателят на Патентното ведомство във връзка с чл. 45, ал. 4 от ЗМГО, в предписаната от закона форма и при спазване на административно-производствените правила, установени в чл. 32 – чл. 45 от ЗМГО.

Обжалваното решение обаче е постановена в противоречие с материално-правните разпоредби на ЗМГО, поради което и съдът приема за основателни наведените в този смисъл доводи от жалбоподателя. Съгласно легалното определение, дадено в чл. 9, ал. 1 от ЗМГО марката е знак, който е способен да отличава стоките или услугите на едно лице от тези на други лица и може да бъде представена графично. В чл. 11, ал. 1 от ЗМГО при изрично и изчерпателно изброяване са установени абсолютни основания за отказ за регистрация на марка. В т. 4 е предвидено, че не се регистрира марка, която се състои изключително от знаци или означения, които оказват вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето или метода на производство на стоките, начина на предоставяне на услугите или други характеристики на стоките или услугите. Идентична е и разпоредбата на чл. 3, ал. 1, б. „в” от Директива 2008/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22.10.2008 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно марките. От анализа на цитираните норми следва извода, че тяхната цел е да се предотврати регистрирането на марки с описателен характер, които не съдържат отличителни елементи.

Настоящата съдебна инстанция намира за неправилен извода на административния орган, че словният елемент „Р.” има описателен характер по отношение вида на стоките от клас 33, за които е заявена процесната марка. Описателните марки са такива, които се самоограничават до информация по отношение на стоки и услуги, за които са заявени. За да бъде определен един знак за описателен е необходимо смисълът му да бъде понятен за значителна част от релевантните потребители на територията, на която се иска защита. В процесния случай от приетите по делото писмени доказателства безспорно се установява, че не съществува дума „Р.” със самостоятелно смислово значение. Видно от приетата по делото и неоспорена от страните съдебно-маркова експертиза, която съдът кредитира като компетентно и обективно изготвена, думата „Р.” няма смислово значение на нито един от най-популярните езици, както и в Б. тази дума не е известна и няма смислово и еднозначно значение за българските потребители. Между словния елемент на процесната марка и заявените стоки от клас 33 не съществува директна и конкретна връзка, тъй като думата „Р.”, видно от заключението на вещото лице, не е обичайно използвана нито в някой от чуждите езици, нито в българския език, за обозначаване на тези стоки. Настоящият съдебен

състав намира също така, че процесната марка е фантазийна, предвид на което са необходими допълнителни размишления от страна на потребителя, за да може той евентуално да разкрие възможното ѝ значение и връзката ѝ със стоките от клас 33.

Съдът не споделя също така и твърденията на административния орган, че думата „Р.” носи еднозначния смисъл на коктейлна напитка – прасковен ликьор. Видно от заключението на вещото лице, въз основа на направени проучвания, той е установил, че думата „Р.” няма еднозначен смисъл на коктейлна напитка – нито на прасковен ликьор, нито на ликьор от праскови, нито на каквото и да било, както и същата е необичайна и няма еднозначност на смисъла, визията и фонетика на най-разпространените езици, като единствено се възприема като дума с фантазиен характер. Следователно потребителите ще бъдат затруднени във възприемането и произнасянето на думата „Р.”, както и в нейното запомняне като смислова такава. Тази дума не може да предизвика непосредствено, еднозначно свързване с вида на стоките от клас 33, както и да накара потребителя да очаква точно определена характеристика на тази стока.

Предвид на гореизложеното настоящият съдебен състав приема, че процесната марка „Р.” е фантазийна и може да отличава стоките на жалбоподателя от тези на други лица по смисъла на чл. 9 от ЗМГО, поради което и не са налице пречките, установени в чл. 11, ал. 1, т. 4 от ЗМГО за регистрация на тази марка.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Решение № 462 от 28.12.2010г. на заместник-председателя на Патентното ведомство, като незаконосъобразно.

ВРЪЩА административната преписка на административния орган за ново произнасяне и регистрация на заявената марка вх. № 105075 „Р.”, съобразно мотивите на настоящото решение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

